

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄριθ. 794 (1896)

Εισηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. ΧΑΤΖΑΚΟΣ

Κατάληψις γηπέδου ὑπὸ Δήμου.—*χαραχθεῖσα ὁδός.*—
τις ὑπόχρεως εἰς ἀποζημίωσιν.—*ἀναδρομικὴ ἰσχύς*
νόμου ΒΥΓ' τῆς 8 Ἀπριλίου 1896

Ἐπειδὴ ἡ αἰτίασις τῶν ἐκκαλούντων κληρο-
νόμων Ἰ. Μ. . . ὅτι, προκειμένου περὶ γη-
πέδου καταληφθέντος ὑπὸ τῆς χαραχθείσης ἐν-
τός τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως δημοτικῆς ὁδοῦ, ὑ-
πόχρεως εἰς ἀποζημίωσιν εἶναι ὁ Δήμος καὶ οὐχί
οἱ παρόδιοι, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 34 §
1 τοῦ ΣΕΓ' τοῦ 1867 περὶ ὁδοποιίας Νόμου,
εἶναι ἀπορριπτέα ὡς μὴ βάσιμος, διότι κατὰ
τὴν δοθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ΒΥΓ'.
τῆς 8 Ἀπριλίου 1896 εἰς τὸ εἰρημένον ἄρθρον 34
ἀσθεντικὴν ἐρμηνείαν, ἥτις ὡς τοιαύτη ἔχει ἀνα-
δρομικὴν δύναμιν, ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς μὴπω
τελεσιδικῶς ἐκδοθείσας ὑποθέσεις, ἡ ἔννοια τοῦ
ἄρθρου τούτου εἶναι ὅτι ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι
καὶ κώμαις τμημάτων ὁδοῦ πύσης κατηγορίας,
ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κατα-
λαμβανομένου ἐδάφους αἱ γενικαὶ διατάξεις περὶ
ῤυμοτομίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ ἰδίως
αἱ ἐκ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου
1836 Β. Διατάγματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ
ΣΚΒ' τοῦ 1867 Νόμου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς μὴ ἐκκαλουμένης ἤδη ὑπ' ἄ-
ριθ. 1522 τοῦ 1885 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδι-
κείου ὑπεχρέωθη ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς προσαγω-
γῆς τοῦ σχετικοῦ σχεδίου καὶ Διατάγματος ν'
ἀποδείξῃ τὸν ἀποτελοῦντα μέρος τῆς βάσεως τῆς
ἀγωγῆς αὐτῆς ἰσχυρισμόν, ὅτι διὰ τῆς ἐγκριθεί-
σης ἐν ἔτει 1883 ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς
πόλεως Πατρῶν πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος ἐχάρ-
αχθη ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένη ὁδός, ἡ κατα-
λαβούσα μέρος τοῦ γηπέδου τῆς ἐναγούσης, ἀ-
πλῆν δὲ ἄρνησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἀποτε-
λεῖ ἡ ἀντίρρησης τοῦ ἐναγομένου περὶ χαράξεως
προγενεστέρως τοῦ ΣΚΒ' τοῦ 1867 Νόμου δι'
οὐ ἐπεξετάθη ἡ ἰσχύς τῆς περὶ παρόδιων διατά-
ξεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου
1836 Διατάγματος διὰ τινος τῶν προεγκρι-
μένων σχεδίων τῆς πόλεως, ὥστε ἡ ἀντίρρησης
αὕτη περιλαμβάνεται εἰς τὴν διὰ τῶν προτά-
σεων τοῦ ἐναγομένου τῆς πρώτης πρωτοδικίου συ-
ζητήσεως, καθ' ἃ ἐξ αὐτῶν προσαγομένων ἐμφαί-
νεται, διατυπωθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἄρνησιν ἀξιου-
μένης ὑπὸ τῆς ἐναγούσης ἐπεκτάσεως τοῦ σχε-
δίου διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Δεβρίου 1863
καὶ τῆς κατὰ τὸ σχεδίου τούτου χαράξεως τῆς ὁ-
δοῦ, καὶ δὲν ἐχρηζεν ἰδίας καὶ αὐτοτελοῦς προ-
τάσεως, τὸν τοιοῦτον δὲ ἰσχυρισμόν αὐτῆς οὐ-

σιώδη ὄντα, διότι μόνον ἂν ἡ χάραξις τῆς ὁδοῦ
ἔλαβε χώραν διὰ σχεδίου μεταγενεστέρου τῆς
διὰ τοῦ ΣΚΒ' τοῦ 1867 Νόμου ἐπεκτάσεως
τῆς ἰσχύος τῆς περὶ παρόδιων διατάξεως, δύναται
νὰ ὦσιν οὗτοι ὑπεύθυνοι πρὸς ἀποζημίωσιν
κατὰ τὴν εἰρημένην διάταξιν, ἀπέδειξε καὶ ἀ-
ποδεικνύει ἡ ἐφεσιβλητος διὰ τῶν προσκομισθέντων
ὑπ' αὐτῆς ἐγγράφων, ἧτοι τοῦ Διατάγματος
τῆς 28 Δεκεμβρίου 1883, τοῦ σχετικοῦ ὑπ' ἄριθ.
40 τοῦ 1882 ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1885 ἀποσπά-
σματος τοῦ εἰρημένου σχεδίου καὶ τοῦ ἀπὸ 24
Φεβρουαρίου 1888 πιστοποιητικοῦ τοῦ Νομομη-
χανικοῦ Ζ . . (*)

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄριθ. 1710 (1896)

Εισηγητὴς ὁ δικηγόρος κ. ΑΛΕΞ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

In factum actio de recepto. — ἀπαράδεκτον τοῦ ἀρθ.
105 ἔμπορ. Νόμου — ἔννοια αὐτοῦ — μὴ πραγματικὴ
παραλαβὴ ἐμπορευμάτων — προπληρωμὴ τοῦ ἀγῶγλου —
ἀπώλεια ἐμπορευμάτων — εὐθύνη Σιδηροδρομικῶν ἐται-
ρειῶν — ὄροι ἀνευθύνης ἐν ταῖς φορτωτικαῖς — πρᾶσιμα. —

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή εἶναι ἡ in factum
actio de recepto τοῦ Ρωμ. Νόμου (Πανδ. 4—9)
περὶ τοῦ παραληφθέντος, δι' ἧς ζητεῖται καὶ ἡ
ἐξ οἰουδήποτε λόγου προελθοῦσα ζημία, ἐπεκτα-
θεῖσα ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς
μετακομίσεων

Ἐπειδὴ τὸ ἐκ τοῦ ἀριθ. 105 ἔμπορ. Νόμου κα-
θιερούμενον ἀπαράδεκτον εἶνε γενικὸν καὶ ἐφαρ-
μόζεται εἰς τε τὰς ἐταιρίας τῶν Σιδηροδρόμων
ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν μετακομι-
δῆς ἐμπορευμάτων, εἴτε πρόκειται περὶ ἐμπόρων,
εἴτε μὴ (ὄρα ἀκυρωτ. Γαλλίας 5 Φεβρουαρίου
1856 καὶ 9 Ἰουνίου 1858 ἐν Dalloz αὐτόθι) καὶ
αἱ περὶ τοῦ ἐναντίου αἰτιάσεις τοῦ ἐναγοντος ἀ-
πορριπτέαι.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπλήρωσε τὸ
ἀγῶγιον πρὸ πάσης παραλαβῆς καὶ ἐπὶ τῇ προσ-
δοκίᾳ μελλούσης παραδόσεως τῶν μετακομιστέων
σάκκων, διότι ἡ ἐναγομένη κατὰ κρατοῦσαν συνή-
θειαν προπληρώνεται τὸ ἀγῶγιον τῶν μετακομι-

(*) Πρὸ τοῦ Νόμου ΒΥΓ' τῆς 8 Ἀπριλίου 1896 ἡ
νομολογία ἀμφιταλαντεύετο ἂν ὑπόχρεοι πρὸς ἀποζη-
μίωσιν ἔνεκα τῶν καταλαμβανομένων γηπέδων εἶναι οἱ
δῆμοι ἢ παρόδιοι.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. Ἄρ. Πάγου 47 (95) Θ.εμ. Στ. 6 σ.
496. 94 (94) Θ.εμ. Β. σ. 276, 307 (95) Στ. 6 σ. 48) δέ-
χονται ὑποχρέους τοὺς Δήμους Contra ἐφετ. Ἄθ. 1473
(94) Β. σ. 422 Ἄρ. Παγ. 246 (95) Στ. σ. 404, Γνωμ.
Τσαβανοπούλου.